

РЕШЕНИЕ

№ 1118

гр. Пловдив , 07.07.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЛОВДИВ, XVII ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ в публично заседание на седемнадесети май, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Веселин Пл. Атанасов

при участието на секретаря Василена В. Стефанова
като разгледа докладваното от Веселин Пл. Атанасов Гражданско дело № 20205330111697 по описа за 2020 година

Предмет на делото е иск с правна квалификация чл.30, ал.3 вр. с чл. 55, ал.1 предл. 1 ЗЗД.

В исковата молба подадена от Д. СТ. Г. се твърди, че ответницата Г. ИВ. Д. е наследник на ****, бивш жител на село ***, ***, починал на ****. като съгласно Решение № ***/****. на ПК ***, област ***на наследниците на ***** била възстановена собствеността върху земеделски земи, находящи се в землището на село ***, община ***, област ***– нива № ****, местност „****“, с площ от 28,517 дка и нива, местност „***- ****“, с площ от 24,700 дка.

Заявява се че наследниците на *****са: преживяла съпруга **П.а ***, починала на ***. и три деца: *****, починал на ***, ***, починала на ***. и**** починала на ***, която се наследява от ***** – майка. Възстановените имоти били предмет на договор за аренда от *****, вписан № *****. на Служба по вписванията ***. Договора за аренда от ****бил подписан от ***** за цялата площ на имотите. Твърди се, че ответницата получила без основание от „СКАЙ - К“ АД ½ част от сумите за рента на описаните имоти.

Поддържа се, че ответницата е получила сумите без основание и плащането за частта на ищеца, за което същата не е имала мандат. Нямали договорни отношения помежду си. В исковата молба се твърди, че сумата била пресметната като ¼ от

получената сума за целия период, разпределена по години. Заявява се, че ответницата Г. ИВ. Д. има $\frac{1}{4}$ идеална част от имотите по наследство от ***, а получавала рента за $\frac{1}{2}$ идеална част. Ищецът имал също $\frac{1}{4}$ идеална част от описаните имоти и следвало да получи съответната част от рентата за същия период.

Сумите получавани от ответницата се твърди да са следните: за 2015 г. – 1188 лева, за 2016 година – 1069 лева, за 2017 година – 1069 лева, за 2018 г. 1188 лева, за 2019г. – 1213 лева. 2 Исковата претенция била за сумата от 1431,75 лева, която включвала рента за 2015 година – 297 лева, за 2016 година – 267,25 лева, за 2017г. – 267,25 лева, за 2018 г. – 297 лева, за 2019 г. – 303,25 лева.

От съда се иска да постанови решение, с което да осъди ответницата да заплати на ищеца сумата от 1431,75 лева получени без основание за рента на земеделски земи, находящи се в землището на с. ****както следва: нива № ****, местност „****“ с площ от 28,517 дка и нива местност „***-****“ с площ от 24,700 дка по договор за аренда от 09.08.2013г. с арендатор „Скай-К“ АД за периода от 2015г. до 2019г. ведно със законната лихва за забава върху главницата считано от датата на подаването на исковата молба – 14.09.2020г. до окончателното ѝ изплащане. Ангажират се доказателства. Претендират се разноски.

Ответни Г. ИВ. Д. чрез адв. И.П. оспорва иска. Твърди, че квотите в съсобствеността са различни от тези които са заявени от ищеца като счита, че ищеца притежава $\frac{1}{8}$ ид.част от правото на собственост върху земите, а ответника $\frac{3}{8}$ ид.части. Позовава се на извършено завещание от страна на майката**** която била завещала дела си от съпруга си и от починалата си дъщеря при което наследодателката на ищите не е наследила ****по отношение на процесните имоти. Поддържа се, че ***Д. Г.а е наследник на $\frac{1}{4}$ ид.част от нива № ***и нива № ***, а нейните наследници – ищеца ***Г. и Д.Г. са наследници на по $\frac{1}{8}$ ид.част от имота. Заявява се и възражение за придобиване на имотите въз основа на давностно владение по чл. 79 ЗС считано от 1995г. до 2013г. като ****е владял имотите за себе си необезпокоявано с намерение да ги придобие като след смъртта му владението е преминало върху ответника и брат му – ****.

Съдът след като се запозна със събраните по делото доказателства поотделно и в съвкупност и на основание чл.12 вр. с чл. 235, ал.2 ГПК намира за установено от фактическа и правна страна следното.

По делото не е спорно, че процесните земеделски земи са собственост на общия на страните наследодател ****– решение № **** на ПК ***, област ***, както и не се оспорва от ответник Г.Д., че е получавала рента за процесните земеделски земи за периода от 2015г. до 2019г. за което се представя договор за аренда на земеделски земи

сключен от 09.08.2013г. между **** и „Скай-К“ АД, а видно от постъпилата информация от трето неучастващо по делото лице „Скай-К“ АД общо получената от Г.И. в качеството си на наследник на *****и *****по договори за аренда на наследствени имоти е за периода от 2015г. до 2019г. е сума в размер на 9 546 лева.

Следователно, основният спорен по делото въпрос е досежно квотите в съсобствеността на страните по отношение на процесните имоти.

По отношение на завещанието на **П.а ****.

Саморъчното завещание на л.22 от делото в заверен препис е валидно като изпълнено от лице, което е в пълнолетно и в изискуемата от закона писмена форма като има характер на завет, тъй като касае разпореждане с за след смъртта с всички ниви на завещателя, където и да се намират те. Съгласно чл. 19, ал.1 ЗН заветът е действителен ако завещателят е собственик на вещта при откриване на наследството. Наследството е открито със смъртта на *****– ****., а решението за възстановяване на процесните земеделски земи е от 04.01.1996г., следователно и към момента на смъртта на завещателя, последният не е бил собственик на тези земи поради което и не може да се разпорежи с тях в полза на *****– в този смисъл е и съдебната практика – Решение № 422-а/28.06.2004г. по гр.д. № 843/2003г. на ВКС, I Г.О.

Вън от горното и завещанието е съставено след обобществяването на земеделските земи и преди признаване правото на възстановяването им с влезлия в сила план за земерезделяне по чл. 27 ППЗСПЗЗ поради което и на основание чл. 90а ЗН завещателното разпореждане няма действие по отношение на тези имоти, които впоследствие са възстановени – така и Решение № 1393/01.12.2008г. по гр.д. № 243/2008г. на ВКС.

Следователно завещателното разпореждане не може да промени квотите в съсобствеността по отношение на процесните земи, а възражението за давностно владение по чл. 79 ЗС е недоказано, тъй като по делото не е изяснено по какъв начин имотите са свои и както манифестирането на промяната в намерението владелеца за чуждите ид.части които държи е доведена до знанието на ищцата.

Видно от удостоверението за наследници на *****се установява, че общия наследодател е имал преживяла съпруга и 3 деца, като преживялата съпруга е наследник на едно от починалите деца – ***Д. ***. Следователно, делът на преживялата съпруга се уголемява с делът на починалото дете при което за приживялата съпруга – *****се формира $\frac{1}{2}$ ид.част и по $\frac{1}{4}$ ид.част за *****и наследниците на *****Г.а, а след смъртта на *** ***делът ѝ се разпределя между наследниците на ***и *****, който пък се наследява от ответник Г.Д..

Следователно, ответницата притежава $\frac{1}{4}$ ид.част от имотите по наследство от *****като ищецът също притежава $\frac{1}{4}$ ид.част поради което и има право на претендираната сума, тъй като същата е получена от ответника поради легитимирането ѝ пред арендатора като собственик на $\frac{1}{2}$ ид.част.

Ето защо предявения иск следва да се уважи, а на основание чл. 78 ГПК в полза на ищеца да се присъдят сторените по делото разноси в размер на сумата от 454,80 лева съгласно представения списък по чл. 80 ГПК.

Така мотивиран съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА Г. ИВ. Д. с ЕГН ***** с адрес: ***** **ДА ЗАПЛАТИ** в полза на Д. СТ. Г. с ЕГН ***** с адрес: ***** сумата от 1431,75 лева получени без основание за рента на земеделски земи, находящи се в землището на **** както следва: нива № ****, местност „****“ с площ от 28,517 дка и нива местност „***-****“ с площ от 24,700 дка по договор за аренда от 09.08.2013г. с арендатор „Скай-К“ АД за периода от 2015г. до 2019г. ведно със законната лихва за забава върху главницата считано от датата на подаването на исковата молба – 14.09.2020г. до окончателното ѝ изплащане **КАКТО** и сумата от 454,80 лева разноси по делото с оглед изхода на спора.

Решението подлежи на обжалване пред Окръжен съд – гр. Пловдив в двуседмичен срок от съобщаването му.

Съдия при Районен съд – Пловдив: _____